

וישב

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

על חלומותיו ועל דבריו.

למה, אם היו הכל רואים ומבינים מעלת גדלת הצדיק וגדלת השגתו, אפלו חלק אחד מני אלה, היו בודאי כלם כרוכים אחריו והיו מתקרבים אליו בכל נפשם ובכל מאדם. אך הצדיק מתנהג בחכמה בשביל הבחירה, ומעלים עצמו ומסתיר את עצמו מן העולם, ואף-על-פי-כן מגלה גם-כן מעט מזער מעצם נוראות השגתו, ועל-ידיה יש להם בחירה, שכל החפצים באמת רואים ומבינים מרחוק אמתת גדלת מעלתו ומתקרבים אליו. אבל יש גם להפך, שאדרבא על-ידי ששומעים ברמז נוראות נפלאות השגתו, על-ידיה מתגרין בו ביותר, עד שלפעמים מתלבש עצמו הבעל-דבר גם בצדיקים וחולקים עליו ורוצים להעלים אורו (ובאמת יש נסתרות הרבה בענין המחלקת שבין הצדיקים, וכמה בחינות יש בזה, כמבאר במקום אחר).

זו בחינת המחלקת שחלקו השבטים על יוסף, וכל מה שרמזו להם גדלת מעלתו ביותר על-ידי שספר להם חלומותיו, והם הוסיפו שגא אותו על חלומותיו ועל דבריו. אבל עצת ה' לעולם תעמד, וכמו שאחר-כך התחרטו השבטים מאד על זה ואמרו: "אבל אשמים אנחנו וכו'", וגם המחלקת והשנאה בעצמו נתהפך לטובה גדולה, כמו שאמר יוסף: "אלקים חשבה לטובה".

ועל-ידי זה המחלקת שבין השבטים נתגלגל וירדו אבותינו למצרים, וזכו אחר-כך למתן-תורה כמובן עתה, וזיקא על-ידי המחלקת שעל הצדיק, על-ידיה נתרבין הספרים הקדושים של התורה הקדושה, ונתתקן פגם אמונת חכמים, עד שסוף כל סוף יתגלה על-ידיה בעצמו דיקא גדלת הצדיק ומעלתו כנ"ל (הל' ר"ח ז', מ"ט לפי אוצר היראה - מחלוקת ונצחון, ט"ו):

ולט, ואין אעשה הרעה הגדלה הזאת ...

פי יעקב ויוסף כחדא חשיבי ויעקב הוא בבחינת משפט, וכמו שכתוב: "משפט וצדקה ביעקב אתה עשית". ועל-ידי זה זכה יוסף לעמד בנסיון גדול ולא פגם בברית, כי עקר כבישת היצר זוכין על-ידי משפט, על-ידי ששופטין ודנין את עצמו בעצמו שבנדאי אינו בדין לחטא נגדו יתברך

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

הגומל לו כל הטובות ועתיד להפרע ממנו על הכל כמו שאמר יוסף אז: "ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחסאתי לאלקים", ועל-ידי זה כבש את יצרו ומנע את עצמו מן העברה, כי זה עקר המשפט שהאדם צריך לשפט את עצמו, והינו שישפט את עצמו תמיד איך ראוי לו להתנהג בכל יום ויום, ובפרט כשבא לידי איזה נסיון ומשקל שהיצר מסיתו לאיזה תאנה או מדה רעה שאז עקר המשפט שצריך לשפט את עצמו אם כך ראוי לו לעשות.

ועקר הנסיון והמשקל הוא בתאנות נאוף, שהוא רע הכולל, ושם עקר המשפט שצריך האדם להתירא מאד ממשפטו ודינו יתברך ולשפט את עצמו בעצמו ולברך מן העברה, כמו שאמרו: הוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עברה כנגד הפסדה. וכמו שכתוב: "חשבתני דרכי ואשיבה רגלי וכו'". וכמו שכתב אדונינו מורינו ורבנו ז"ל, שצריך שיהיה להאדם ישוב הדעת שיישב את עצמו היטב מה תכלית מכל התאוות וכו', שכל זה הוא בחינת משפט הנ"ל שעקרו הוא בתאנה הנ"ל. ויוסף זכה לבחינת משפט בשלמות שעל-ידי זה עמד בנסיון (הל' הרשאה ד', כ'):

בס"ד - לאחינו בית ישראל

היום, כולם יודעים!

תורמים בקלי קלות,

להפצת אורו של רבנו הקדוש

בארץ ובעולם...

פשוט, נכנסים לבית הכנסת,

ועם כרטיס אשראי, תורמים לעלון

במרכת "קהילות" - מקישים:

"השבת של רבי נחמן מברסלב"

או מספר 46493

* ומזכים את עם ישראל בתוספת אורה וקדושה *

ישר כוחכם

סיפור השבוע

* השמטות ב' *

ע"י שמעתי מאחד מאנשי שלומנו, שראה אחד שספר לו איך שראה זקן אחד שהיה שוכב בבית-הכנסת אצל הרובע [תנור] ומתאנח תמיד; והוא היה ילד בין הילדים, שהיו שואלים אותו, מדוע הוא מתאנח תמיד כל-כך, ולא רצה להשיב, והיה מתאנח יותר ויותר.

ע"י והציקו לו הרבה, עד שהכרח לספר להם, כי הוא היה בזמן הבעל-שם-טוב ז"ל, והוא היה במדינה רחוקה מאד (נראה לי, בברעסלא) ושמע שם הבעל-שם-טוב ז"ל, והתחיל לילך מכפר לכפר ומעיר לעיר כדי לבוא להבעל-שם-טוב ז"ל, וכך שהה הנסיעה חצי שנה עד שזכה לבוא למעוז-בוז', וחי שב שכל העיר מעוז-בוז' מלאה משבחי הבעל-שם-טוב, אבל הוא ראה להפך. ונאפלו עכשו לא מכירים במעוז-בוז' את גדלת הבעל-שם-טוב ז"ל, וכשהולך השמש להראות ציון הבעל-שם-טוב ז"ל - הסדר, שקדם פוגעין בהרי"מ (הר' יוסף משה), בן הרב מאפסא ז"ל, ואחר-כך בהרב מאפסא, ואחר-כך בנכדי הבעל-שם-טוב ז"ל, רבי ברוך ורבי אפרים מסדילקוב, והר' וואלף קיצעס, תלמיד הבעל-שם-טוב, ואחר-כך בהבעל-שם-טוב.

ע"י וכשהמשמש בא אצל קבר הרי"מ הנ"ל, אומר בהתלהבות גדולה להתיר: אתם יודעין מי מונח פה? הרב הצדיק וכו' וכו' הרי"מ וכו'; ואחר-כך בשמגיע אצל הרב מאפסא ז"ל, אומר גם-כן בהתלהבות כנ"ל; ובשמגיע לנכדי הבעל-שם-טוב ז"ל ותלמיד הבעל-שם-טוב ז"ל הנ"ל, אומר מעט קול ולא בהתלהבות כנ"ל: פה מונח וכו'; ובשבא להבעל-שם-טוב ז"ל...

(ההמשך מעבר לדף)

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב ב, סו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

לראות באב"י הנחל

= כבוד ופרסום (חלק ז') =

... **החברים** שבחו פעם במירון את ר' ישראל בשקט שהוא צדיק ופרוש באכילה, ואז ר' ישראל בקש מבעל הבית להביא לו אכל, וכששאל אותו מה להביא, אמר: "כל מה שיש לך בבית", והכריח את עצמו לאכל עם סבל וקשי, כך הרגישו ופעם באומן רצו להביא לו אכל, ואמר שכבר אכל קצת, ולתת לו לנוח (מהאכל, הפך מהעולם).

דברי המעתיק: על המערערים ואומרים, שמי שמתקרב לצדיק בדרך האמתי עוסק פחות בעבודת-השם וכו'... עין בלקוטי מוהר"ן סימן רע"ז שהמצוות לא יכולות לעלות במהלך ימות השבוע מחמת הקלפות, רק בשבת וכו'. וזה מרמז על הצדיק, שכל הזמן שהאדם לא מתקרב אליו (לעסק בספריו ולקיים), אין עליה לעבודת-השם שלו ולמצוותיו, והוא רק מעסק עבודתו כמו קוף (עין בשיחות הר"ן ק"א). ועין בלקוטי הלכות (אנאה ה', לח) בענין אונאה יותר משנות וכו', שמי שחולק על הצדיק, רחמנא לצלן, יוצא ערם מן העולם כאלו לא קיים שום תורה ומצוות מחמת רבוי הפגמים והפניות בתורה ומצוות של כל אחד ואחד, ועקר "אזמרה" יכול לקיים בשלמות רק הצדיק הגדול במעלה, שהוא בלו טוב, ויכול למצא שערות ונקודות טובות אצל כל אחד.

ומובן מזה הפגם הנורא ביותר גרוע מכל העברות שבתורה של מי שמסתיר את הצדיק, פי עלי-ידידה אי אפשר לזכות את עם ישראל ולמצא בהם טוב, מאחר שחולקים על מי שיכול לגלות הטוב שבהם, כמו שמוכא על הפסוק "למה ה' יחרה אפך בעמך" וכו', שרק משה היה יכול להציל את ישראל מכליה ולגלות הטוב והזכות שבהם בעצם ירדתם. ומבא מעשה, ששני אנשים נגשו אל ה'נעם אלימלך", ואמר שאין להם שום בנדים (שום תורה ומצוות ומעשים טובים) מאחר שחלקו ומסרו את הרב הקדוש מיכל מזלוטשוב.

ומעשה מהרב הקדוש מברדיטשוב ששאלו אותו, שמומן שהתקרב לחסידות הוא עוסק הרבה פחות בתורה, והשיב: "אדרבא, אני עוסק עכשו הרבה יותר, כי מקדם הייתי עוסק קצת בשביל אשתי, קצת בשביל חמותי וכו', ואלו עכשו רק להשם יתברך". הכלל - שמי שמתקרב לצדיק יש לו הרבה מניעות וצריך להתנגע, והמעט שהוא עושה לשמה, עולה הרבה יותר מהלא לשמה של אחרים, ודי-למבין.

= **פתל** (חלק א') =

ר' ישראל אמר, שמוכא שבפתל נמצאים נשמות של כל הצדיקים, והרבה לשבח את המעלה להיות רגיל ללכת לעסק בעבודת-השם ולהתפלל בפתל המערבי.

אחד התפלל פעם בהנץ בפתל בשבת קדש, וכשנכנס לר' ישראל, שהיה ברחוק מקום, הוא תקף אמר לו בהנאה: "אה, התפללת בפתל!".

מועדי ה' חנוכה א'

עלי-ידי מצות נר חנוכה מכיר כבוד השם יתברך, ונתעלה ונתגדל כבודו בעולם, ומעוררין הרחוקים לשוב להשם יתברך, וזוכין לראיה ולשלום-בית ולתפלה, ונתבטל המחלוקות ולשווה-הרע, ונמשך שלום הכללי בכל העולמות.

... ועורנו ברחמיך הרבים, שנוקה לקיים מצות הדלקת נר חנוכה בזמנו בשלמות כראוי, בקדשה ובטהרה ובכונה גדולה ועצומה כראוי. ונוקה לתקן כל התקונים האלה שהזכרנו לפניך עלי-ידי מצות נר חנוכה, ויחשב לפניך קיים מצותנו כאלו קיימנוה בכל פרטיה וקדושיה וכוונותיה

נהנה מהעלון?
מערך את תורתו של
רבי נחמן?

אנו צריכים מספר נדיבי לב
להוראות קבע חודשיות
בסך 200 ₪

כדי להמשיך להוציא
עלון צבעוני ומושקע,
לשמח נפשות ולקרב לבבות!

לפרטים: 052.7146196

סיפור השבוע

* השמטות ב' *

עש (המשך הסיפור) ... וכשבא להבעל-שם טוב ז"ל, נתקרה לגמרי ואומר בקרירות: פה מונח הבעל-שם-טוב.

עש וכן באומן דוקא, היו תמיד המתנגדים גדולים על רבנו ז"ל, ולא ידעו והבינו גדלת רבנו ז"ל. וראו אותו אנשים ברחוב והכירו שהוא איש זר, נתנו לו שלום ושאלו אותו: מאיפה בא יהודי? (=פון וואנין איז א יוד?) והשיב להם: מברעסלא. ותמהו: למה באתם לכאן? והשיב להם: להבעל-שם-טוב הקדוש ז"ל. והתחילו צוחקים ולועגים ממנו שהוא משגע, שבא ממקום רחוק כזה להבעל-שם-טוב, ואמרו עליו על הבעל-שם-טוב ז"ל דברים וכו', ונעשה לו רע בעיניו, ואף-על-פי-כן חשב, שאלו אנשים מהשוק ואינם מכירים גדלותו.

עש ונכנס לבית-המדרש וראה רב יושב ולומד עם תלמידים, ונתנו לו שלום ושאלו אותו כני"ל, והשיב להם כני"ל, והתחילו שוחקים ולועגים ממנו יותר ויותר, ואמרו לו: למה באתם להבעל-שם-טוב, הלוא הוא כך וכך וכו', ודברו עליו דברים, רחמנא לצלן, ונעשה לו רע מאד, כי יגע וטרח כל-כך בחנם, ולא נכנס להבעל-שם-טוב ז"ל כלל. וחזר מכפר לכפר ומעיר לעיר ושהה גספן חצי שנה עד שבא לביתו בחזרה, ובאמצע הדרך שמע שנסתלק הבעל-שם-טוב ז"ל.

עש ולכך הוא מתאנח תמיד כל-כך, כי טרח מאד שנה שלמה לראות הבעל-שם-טוב ז"ל, ולבסוף לא ראה אותו מחמת שהאמין לדברי המתנגדים. וצעק תמיד: חבל על דאבדין ולא משתפחין!

ותרי"ג מצות התלוים בה, ויאירו לפניך אור קדשת מצותינו בכל העולמות בלם. ונוקה לתקן כל העולמות בלם עלי-ידי קיום מצוה זו, ועלי-ידי קיום כל המצות דאורייתא ודרבנן, שתזכנו ברחמיך לקיים בלם באהבה וביראה ובשמחה גדולה ובשלמות גדולה, עד שנוקה להמשיך שלום מאתך בכל העולמות בלם. ויקיים מקרא שכתוב, ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה י"ד)

לעילוי נשמת

שלום נעים בן ראובנה

(יו כסלו תשנ"ה)

ליאורה בת כלימה

(יו אלול תשפ"א)

ת.נ.צ.ב.ה.

